

אַתָּה הַכֶּשֶׁאֲגָדֵל אָבִין

שלושה אבות חזון

1. אתה לא כוס התה שלי, אורי צבי

אתה לא כוס התה שלי, אורי צבי, אתה כוס היגונים. אתה כוס התרעלה. קבעת הקוקאין. אתה לא כוס התה שלי, אורי צבי, אתה מזרק ההרואין. אתה באר הדופאמין העברית, אתה סרוטונין. אתה כוס התנחומים. אתה שרוט, אתה חתונה, אתה כוס ישועות. אתה הלבן שלי, שורות שורות. אתה עירין קדישין, רוחין ונפשין, אתה מלין דכסיפין, אתה אנדורפין, אתה מגלה טמירין. אתה נורא, אתה נוראפינפרין. אתה לא המשורר שלי, אתה המלחין. אתה חקל תפוחין. אתה הקדחת ואתה החינין, אתה היאור ואתה התנין. אתה מנת יתר של כחל. אתה קריז חכליל. אתה לא כוס התה שלי, אתה התשליל. אתה הנחל השותה שלי, הנחל השותה אותי, הנחל המכיל. אתה הכשאגדל אבין, אתה האורי צבין, אתה האורי צויץ, אתה המקור והצפור והשמים, אתה נהר בצבע החלל, אתה ספל אדירים של מים, אתה לא כוס התה שלי. אתה שקית של ערוי פלזמה. אתה המשאף שלי. אתה האסתמה.

2. מים נחמן ביאליק

לא גשרים: שורות שיריך תנה.
יש לבוא בהן לעברה.
יש להשרות. אם לא נרטב איה
נמשה שלמים מן הברכה.

מים. אתה מים. מים נחמן.
תנה התנועה והעצור
הוא חמצן דו-מימני. הוא נחל
שפכית בנקרת הצור,

שְׁהִכִּיתָ, בְּמוֹטֶה הַכִּיתָ,
שְׁחַצְבֶּת בְּשׁוֹנֵי שְׁמִיר
מִסִּינֵי, מְוֹהֵלִין וּמְלִיטָא
וְהוֹצֵאתָ מֵיָם: מִי שְׁפִיר

אוֹפְפֵי גּוֹפְנוֹ, מִי הִלְדַּת
מִמְרָאוֹת שְׁתִּיהָ, מִדְּמֵי שְׁתִּיקָה.
צוֹנְנִים, אָבֵל הַיָּד סוֹלְדַת.
וְאֲשֶׁרֶיהָ בְּאֲשֶׁר תִּגַּע.

כִּי מִגַּע לְהִגָּאִיהָ, בְּיֹאֲלִיק.
אִם נִצְלַל בְּחֹמֶר הַצָּלוּל
הָעֲשׂוּי מוֹלְקוּלָה וְרִבְלִית
בְּקִרְיוֹת כְּרַעֲיוֹנוֹ יִצְלוּ.

3. אֵיךְ לֵאלֹתֶיךָ מִן

כְּגִרְעִין שְׁבַחְמוֹר,
הַיְקוּם הַרִיקָן שְׁבוּ עֵרֶךְ וְאַנְטִי־עֵרֶךְ
מִקְפִּים בְּאִי־וֹדָאוֹת שֶׁל יִשְׁנוּ־וְאִינוּ־וְאוֹלֵי־וְיַחַד־עִם־זוֹת.

כְּגִרְעִין בְּצִיפָה,
שְׁכַתּוֹבִים בּוֹ יְכַלֵּת הַפְּרִי וְתַכְנִית הַפְּרָח
וְחֻכְמַת הַשְּׂרִיג וּפְתִיחַת הַסְּמֶדֶר וְסִכְר הָעֵסִיס וְהֵינֵן לְמֹזֵג.

כְּגִרְעִין שְׁבַתָּא,
שְׁגֻנוּזִים בּוֹ סְתָרֵי אֵינְסוֹפָה שֶׁל הַדֶּרֶךְ
וְתִלּוּי בּוֹ מִפְתַּח הַגֶּן עַל שְׂרִשְׁרֵת הַגֶּן בְּנִגְלוֹת הַרְמוּזוֹת.

כְּגִרְעִין וְגִרְעִין וְגִרְעִין, בְּרִבְגוֹן הַגֶּרֶן,
אֶתָּה הַיּוֹדֵעַ לְבַד לֵאלֹתֶיךָ מִן,
אֶתָּה הַיּוֹדֵעַ לְלִטֵּשׁ מִן הַשֵּׁשׁ גּוֹמֵי,
אֶתָּה הָאֶחָד אֵין שְׁנֵי סְעֵרֶת עָלֶי וְגו'.

הִיִּתְנִי, נָתַן, עוֹד בְּטָרָם לְדָה וְחֵתוּד.
וְשִׁמְחַת הָעֵינַיִם שְׁלֶךְ הַתְּדַפְּקָה בִּי, שְׂדֵלָה וְהַדִּיחָה.
וּבְנֹבֵט הַגְּרָעִין, בְּקָרְנוֹ, בְּזַנִּיקַת הַחֵתוּד,
הִיִּתְיָד.

